

31994R1093

L 121/3

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1994 5 12

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1093/94,**1994 m. gegužės 6 d.****nustatantis taisykles, pagal kurias trečiųjų šalių žvejybos laivai gali iškrauti ir parduoti sugautą žuvį Bendrijos uostuose**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi, kiek tai susiję su Sutartimi, pakrantės valstybės igaliojimus, kalbant apie trečiųjų šalių laivų įplaukimą į vidaus vandenį ir uostus, vykdo valstybė narė; kadangi kalbant apie žvejybos laivų, kurie tiesiogiai iškrauna į krantą ir parduoda jų sugautą žuvį, įplaukimą į nurodytus uostus, būtina Bendrijos mastu priimti papildomas bendras priemones tam, kad pirmiau nurodyti veiksmai būtų atliekami tokiu būdu, kuris nedarytų įtakos vykdomai bendrai žuvininkystės politikai, įskaitant sanitarinius ir pardavimo standartus, taikomus Bendrijos produkcijai, ir kad tais veiksmiais nebūtų sukurta padėtis, kuriai esant konkurencija būtų iškraipyta, padarant žalą Bendrijos produkcijai, ir atsižvelgiant į importą, kuris vykdomas naudojant kitas transporto priemones;

kadangi ypač iškrauti į krantą turėtų būti leidžiama tik tuose uostuose, kuriuose yra galimybės atlikti veterinarinį patikrinimą ir iš atitinkamų žvejybos laivų kapitonų turėtų būti reikalaujama pateikti specialią iškrovimo deklaraciją;

kadangi žvejybos laivams, plaukiojantiems su trečiosios šalies vėliava arba šioje šalyje įregistruotiems, suteikta teisė tiesiogiai iškrauti sugavimus neturi pažeisti tam tikrų produktų rinkos pusiausvyros taikant kainų mechanizmą, nustatomą kaip sudėtinė rinkos organizavimo dalis; kadangi parduodant tokius produktus turi būti atsižvelgiama į Bendrijos nustatytus kainų lygius;

kadangi, be to, bendras šių produktų rinkos organizavimas didžia dalimi grindžiamas gamintojų organizacijų pajėgumu pagerinti kainų reguliavimą reikalaujant, kad gamintojų organizacijų nariai

laikytųsi šių organizacijų priimtų taisyklių, kuriomis, atsižvelgiant į Sutarties tikslus, ypač siekiama užtikrinti žvejams pakankamą gyvenimo lygį; kadangi nauda, gaunama atitinkamiems laivams tiesiogiai iškraunant į krantą, neturėtų gamintojų organizacijų veiklos zonose kelti pavojaus priemonių, kurias priima ir įgyvendina tokios organizacijos, taikydamos bendrą rinkos organizavimo mechanizmą, efektyvumui; kadangi todėl, išskyrus atvejus, kai produktai skirti perdirbti, būtina žvejybos laivų, plaukiojančių su trečiosios šalies vėliava arba šioje šalyje registruotų, sugavimų pardavimą susieti su tokiais priemonėmis;

kadangi taikant šį reglamentą reikės atitinkamai pateikti informaciją uostuose, kuriuose laivams, plaukiojantiems su trečiosios šalies vėliava arba įregistruotiems šioje šalyje, leidžiama tiesiogiai iškrauti į krantą;

kadangi po tam tikro laikotarpio reikės išnagrinėti šio reglamento įgyvendinimo rezultatus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šiame reglamente nustatytais sąlygomis, žvejybos laivams, plaukiojantiems su trečiosios šalies vėliava arba įregistruotiems šioje šalyje, suteikta teisė tiesiogiai iškrauti savo žuvininkystės produktus Bendrijos valstybių narių uostuose ir išleisti juos į laisvą apyvartą bei parduoti.

2 straipsnis

Šiame reglamente naudojamos sąvokos:

- 1) „žuvininkystės produktai“ – tai visi produktai, atgabenti tiesiogiai iš sugavimo vietų, kurie gali būti perkrauti jūroje iš vieno laivo į kitą ir kuriems taikomas 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl bendrojo muitų tarifo ⁽⁴⁾ I priedo 3 skyrius;

⁽¹⁾ OL C 219, 1993 8 13, p. 16.

⁽²⁾ OL C 329, 1993 12 6, p. 1.

⁽³⁾ OL C 352, 1993 12 30, p. 46

⁽⁴⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos Reglamentu (EEB) Nr. 2551/93 (OL L 241, 1993 9 27, p. 1).

2) „žvejybos laivas“:

- bet kokių matmenų laivas, kurio pagrindinė arba antrinė paskirtis – žuvininkystės produktų priėmimas,
- laivas, kuris, net ir tuomet, jeigu jame esančios priemonės nenaudojamos žvejybai, priima 1 straipsnyje nurodytus produktus, į jį perkraunamus iš kitų laivų,
- laivas, kuriame 1 straipsnyje nurodytiems produktams, prieš juos pakuojant, atliekama viena ar kelios šių operacijų: gaminama filė arba pjaustoma gabaliukais, nulupama oda, smulkinama, šaldoma ir (arba) perdirbama.

3 straipsnis

1. Nepažeisdami 1990 m. gruodžio 10 dienos Direktyvos 90/675/EEB, nustatančios produktų, patenkančių į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ⁽¹⁾ ir 1991 m. liepos 22 d. Direktyvos 91/493/EEB, nustatančios sanitarinius reikalavimus žuvininkystės produktų gamybai ir pateikimui į rinką ⁽²⁾, 1 straipsnyje minėti žvejybos laivai savo laimikį gali iškrauti į krantą, kad sugauta žuvis būtų išleista į laisvą apyvartą ir parduodama, tik valstybių narių nustatytuose uostuose. Valstybės narės užtikrina, kad šiuose uostuose būtų atlikti 1 straipsnyje nurodytų žuvininkystės produktų veterinariniai patikrinimai, numatyti pagal galiojančias taisykles.

2. Iki šio reglamento taikymo dienos, valstybės narės atsiunčia Komisijai pirmoje dalyje nurodytų uostų sąrašą. Jos praneša Komisijai apie visus šio sąrašo pakeitimus.

Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* „C“ serijoje uostų sąrašą ir jo pasikeitimus.

4 straipsnis

1. Nepažeisdamas 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą ⁽³⁾, 1 straipsnyje nurodyto žvejybos laivo kapitonas privalo parengti ir įteikti valstybės narės, kurioje kapitonas nori iškrauti į krantą, kompetentingoms institucijoms deklaraciją, kurioje dėl visų ketinamų iškrauti produktų, nurodo:

— produktų kilmę ir, kai taikoma, laivą arba laivus, iš kurių šie produktai perkrauti,

— kiekius, suskirstytus pagal rūšis,

— numatomą naudoti pardavimo būdą.

2. 1 straipsnyje nurodyti žuvininkystės produktai, iškraunami iš 1 straipsnyje nurodytų žvejybos laivų, negali būti išleisti į laisvą apyvartą, kol kompetentingoms institucijoms nepateikiama 1 dalyje nurodyta deklaracija.

5 straipsnis

1. Parduodant tiesiogiai į krantą iš 1 straipsnyje nurodytų žvejybos laivų iškrautus žuvininkystės produktus, kurie neskirti perdirbti, laikomasi šių sąlygų:

— jeigu produktai išvardyti 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3759/92 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkos organizavimo ⁽⁴⁾ I arba VI prieduose ir parduodami toje veiklos zonoje, kuri paskirta gamintojų organizacijai, šie produktai gali būti parduodami tik laikantis gamintojų organizacijos nustatytų taisyklių dėl pašalinimo iš rinkos arba pardavimo kainos, dėl kokybės arba dėl pasiūlos reguliavimo.

Jeigu išleidimas į laisvą apyvartą neapima tokios zonos, Reglamento (EEB) Nr. 3759/92 I A, D arba E priede išvardyti produktai negali būti parduodami franko pasienyje kaina, kuri mažesnė už pašalinimo iš rinkos Bendrijoje arba pardavimo kainą, nustatytą einamiesiems prekybos metams, pagal to reglamento 11 arba 13 straipsnius,

— jeigu produktai išvardyti Reglamento (EEB) Nr. 3759/92 II priede, jie negali būti išleidžiami į laisvą apyvartą franko pasienyje kaina, kuri mažesnė už slenkstinę kainą, nustatytą pagal to reglamento 16 straipsnio 2 dalį, kad būtų skiriama pagalba už privatų saugojimą,

— jeigu produktai išvardyti Reglamento (EEB) Nr. 3759/92 IV B arba V prieduose, jie negali būti išleidžiami į laisvą apyvartą franko pasienyje kaina, kuri mažesnė už kainą, nustatytą pagal to reglamento 22 straipsnio 1 dalį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje franko pasienyje kaina atitinka pripažintą muitinės vertę.

6 straipsnis

Muitinės formalumai gali būti atliekami tik pateikus muitinėms tinkamus įrodymus, kad atitinkami produktai atitinka šiuo reglamentu nustatytas sąlygas.

⁽¹⁾ OL L 373, 1990 12 31, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1601/92 (OL L 173, 1992 6 27, p. 13).

⁽²⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 15.

⁽³⁾ OL L 261, 1993 10 20, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 388, 1992 12 31, p. 1.

7 straipsnis

Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad laikomasi šio reglamento reikalavimų, kad nurodytų laivų kapitonams pranešama apie jų pareigas ir kad uostuose būtų pranešama apie kainas, kurių reikia laikytis pagal 5 straipsnį.

8 straipsnis

Iki 1996 m. liepos 1 d. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą, jeigu būtina, su atitinkamais pasiūlymais, apie šio reglamento taikymo rezultatus.

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1994 m. gegužės 15 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1994 m. gegužės 6 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

Th. PANGALOS
